

Nr 270.

Av herr **Andersson** i Grimbo, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 104, med förslag till skogsvårdslag.

I det förslag till skogsvårdslag, som av Kungl. Maj:t framlagts i dess proposition nr 104, stadgas, att yngre skog ej utan särskilt tillstånd av skogsvårdsstyrelse må avverkas annorledes än genom för skogens utveckling ändamålsenlig gallring. Tillstånd till avverkning därutöver skall beviljas allenast för vissa i lagförslaget 4 § angivna ändamål. I denna paragraf saknas emellertid föreskrifter, huru skall förfaras med avverkning av yngre skog för julgranar. Med hänsyn till den ekonomiska betydelse som denna gren av skogsavverkning äger för stora delar av vårt lands skogsägare, synes det mig, som om en lucka föreligger i denna del av lagförslaget. Det synes mig önskvärt, att skogsvårdslagen innehåller bestämmelser, som medgiva avverkning av yngre skog även för tillgodoseendet av behovet av julgranar.

De ansvarsbestämmelser, som enligt lagförslaget skola äga tillämpning vid avverkning i strid mot lagens föreskrifter, vidlådes även enligt min mening av en brist i så motto, att markägaren därmed försättes i en sämre ställning än den, som olovligen och utan äganderätt tillgriper virke. Mot den förre kan sak anhängiggöras av skogsvårdsstyrelse, dess tjänsteman eller av allmän åklagare, och straffet för denne kan variera mellan tjugofem och fem tusen kronors böter. Den senares ställande inför ansvar är däremot ofta förenat med kostnader för skogsägaren och uteblir i många fall. Straffet i detta fall kan också bli så lindrigt som endast fem kronors böter. Någon rättvis avvägning av rättslig påföljd synes sålunda ej här föreligga. För att en sådan skall kunna komma till stånd bör enligt min mening den, som utan äganderätt avverkar skog i strid mot skogsvårdslagens föreskrifter, straffas även för brott mot denna och ej endast i enlighet med strafflagen.

Med stöd av det anförda hemställes sålunda vördsamt,

att riksdagen måtte besluta att sådana ändringar vidtagas i Kungl. Maj:ts förslag till skogsvårdslag, att de ovan uttryckta önskemålen förverkligas.

Stockholm den 5 april 1923.

Herman Andersson,
Grimbo.